

Ovidi des de tots els angles

La Plaça de Bous de València es va omplir dissabte passat per homenatjar Ovidi Montllor. Actors, músics, cantants i castellers donaren un espectacle variat i emotiu que va servir també per celebrar la cinquena edició del festival Tirant de rock.

Una manifestació espontània es dirigia cap a la Plaça de Bous de València. Venia d'una altra manifestació, organitzada i convocada pel Bloc de Progrés Jaume I per commemorar el 25 d'Abril i no volia perdre's l'homenatge a Ovidi Montllor, convocat també pel Bloc Jaume I. Ja passaven de les set i mitja de la vesprada i s'havia girat una mica de fred, però a la plaça, plena a vessar, ni es notava. A les grades de tribuna anaven arribant els *vips*, si bé cap no va provocar tants aplaudiments com l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, que hagué d'alçar-se a replicar l'ovació. Una mica més a baix, la ministra de Cultura en funcions, Carme Alborch, recollia també part del tribut, deprés d'haver estat identificada amb el seu nou *look* de cabells allisats. Josep Sanus, alcalde d'Alcoi, Joan Romero, vice-secretari general del socialisme valencià, i Carme Moya, delegada del govern central al País Valencià, els envoltaven i donaven un color inevitablement socialista a aquella part de la grada, on se singularitzava la figura de Pere Ruiz, rector de la Universitat de València.

A l'escenari, el grup Al Tall acabava d'assajar, i a la sorra quedava cada vegada menys espai quan l'actor alcoià Pep Cortés va anunciar que començava "l'imprescindible homenatge a Ovidi Montllor". Sense enyorança però amb consciència del que li devíem, Cortés va agrair la presència dels alcaldes d'Alcoi i Barcelona, que

havien volgut col·laborar a recuperar la memòria de l'actor alcoià. Agraïments també per a Joan M. Gual, director del Mercat de les Flors i uns dels impulsors del teatre que estarà per sempre dedicat a Ovidi a la capital de Catalunya, i a la Societat General d'Autors i Editors, que col·laborava en l'acte. Xiulades unànimes contra Canal 9, que es va negar a retransmetre l'acte, i emocionats aplaudi-

Hi hagué xiulades unànimes contra Canal 9, que es va negar a retransmetre l'acte, i aplaudiments per a Xavier Montllor, germà d'Ovidi.

ments per a Xavier Montllor, germà d'Ovidi, que hagué d'alçar-se a pesar seu per respondre al públic. Amb un "T'estimem Ovidi", Cortés donà l'eixida a l'homenatge, i Al Tall va prendre el testimoni.

"Lladres que entreu per Almanxa", "El cant de maulets" i "El tio Canya", tres clàssics, serviren per animar el públic, majoritàriament jove, que deixà molt clar que volia festa. Més relaxant, Maria del Mar Bonet, contenta de dur "aquest país i a l'Ovidi Montllor com sempre al meu cor", va dedicar al públic,

amb la veu en plena forma i l'acompanyament exclusiu de la guitarra, "El carrer de Cavallers" i l'emotiu "Què volen aquesta gent?". Lluís Llach, a soles amb el piano, va manifestar que mentre baixava dels "Països valencians del nord" va pensar "que arribaven tard, que les institucions havien arribat tard a estimar l'Ovidi". "A la vida" i "Homenatge a Teresa", dues composicions de Montllor, van ser l'emocionada contribució del cantant de Verges. Cortés, que exercia de mestre de cerimònies, va donar pas a Marina Rossell, que havia volgut afegir la seua veu a l'homenatge. I ho va fer, sense cap acompanyament, en un gest que el públic va agrair. Toti Soler, el "germà de creació" d'Ovidi, va delectar amb la guitarra i Pep Cortés es va atrevir a cantar amb ell "A Alcoi", una altra de les creacions més emblemàtiques de Montllor.

Rosanna Pastor, bella com mai amb el seu vestit negre, va fer de portaveu dels actors, a l'hora de qualificar Ovidi com el "mestre més volgut dels seus companys". L'actriu va donar pas al veterà cantant francès Georges Moustaki que es va presentar amb un "bona nit" i va encetar el concert amb el seu clàssic "La liberté". Moustaki va combinar les melodies de ritmes grecs amb les cançons d'autor que l'han fet famós, en un còctel que va seduir els fidels i va mantenir més que atent el públic més jove.

A la tribuna, Carme Alborch reconeixia que Ovidi havia mort

massa prompte: "Sempre que això passa amb una persona estimada i del seu valor fa la impressió que no l'has reconegut prou. Jo hi pense molt sovint. M'agrada recordar-lo i no sols com a cantant. No fa molt vaig parlar amb Borau de *Furtivos* i de com seria d'important que les noves generacions de cineastes conegueren aquelles pel·lícules. En tot cas, el més important és que aquest homenatge d'avui ha estat possible". Encalçada per periodistes, amics i admiradors, l'ex-ministra, somriure permanent, no tenia temps per atendre tothom.

A la plaça, desproveïda de menjar, les generacions més grans marxaven a la recerca d'un lloc on sopar mentre els més joves envaïen la sorra ensumant-se l'arribada de ritmes més frenètics.

Unes albaides, de Lola Corberà i Pep Moreno, en homenatge a Ovidi van servir per engrescar el públic que havia amenitzat el descans amb tabals i dolçaines, rescatats de la manifestació de la vesprada. L'emoció dels castellers de la vila d'Alcover serviren per agrupar encara més el públic al voltant de l'escenari, on un representant d'Acció Cultural va llegir un manifest contra la decisió de Canal 9 de no retransmetre aquest homenatge a Ovidi Montllor. I aleshores vingué el rock.

Anselmos, de la Vall d'Albaida, trencaren el foc amb el seu rock dur. Temes del seu pròxim disc, *Planeta sònic*, feren vibrar l'arena a vessar de joves amb ganes d'exercici. Obrint Pas, el grup més valencià de València, que la nit an-

terior havien participat en la setmana antifeixista Guillem Agulló a Burjassot, començà l'actuació amb la versió elèctrica d'"El cant de maulets", corejada pel públic, totalment lliurat. L'ska-rap ètnic que fan va sacudir els joves i els va preparar per rebre el blues-rock de Dropo. Al mateix temps, s'anunciava per la megafonia que el València Club de Futbol havia vençut a Madrid l'equip de Jesús Gil. Ja no faltava res. Sau tancà,

passada la una de la matinada, el cinquè festival Tirant de rock, amb temes de l'últim treball *Set* i els més coneguts, que acabaren per arrabatar implacablement el jovent. València, una vegada més, havia aconseguit unir la tradició musical de la cançó amb les últimes tendències per convertir-se, aquella nit, en la capital de la música popular catalana.

Jordi Sebastià

Rosanna Pastor va fer de portaveu dels actors per homenajar Ovidi Montllor. Maria del Mar Bonet (dalt) recordà l'alcoïà amb dues cançons i Obrint Pas va mostrar-se com un gup consolidat. (Fotos: Rafa Gil i Eliseu Eloy)